

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vincențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovii de-o potrivă în jidani parazitari și în Români pecinuști și înstrăinat.”

Apărare sub conducerea noului Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru instiții și fabrici — — — Lei 500

Statutul „Frăților” membrilor neînscriși.

INTRODUCERE.

Neamul român este atins de o grea boală parazitară, care îl aduce curând la peire, dacă nu i se opune cu toată hotărârea. Paraziții noștri sunt *Jidani*. Iar armele lor ucigătoare sunt *Vîțile*. Ei ne omoară prin Alcoolism.

Ei ne impiedică să ne înmulțim prin Desfrâu.

Ei ne-au răpit toate mijloacele de traiu (comerțul, industria, agricultura, cerealele, lemnul, petroliul, etc.), ne jupoiae prin camătă și prin totfelul de escrocherii, și ne lasă săraci, muritori de foame, în țara cea mai bogată din lume.

Ei cauă să ne subjuge, — prin organizațiile lor sociale și politice: *Cahalul*, *Franc-Masoneria*, *Socialismul*, *Comunismul*, — și să ne facă să simărobii lor,... după cum au făcut cu nenorocii de Ruși.

Ei ne urăsc de moarte, — ne altereză cultura (prin presă literară, artă), — și ne ponegrecă pretutindeni.

Noi Români trebuie să ne apărăm viața noastră și a copiilor noștri și, astfel, suntem datori să intrăm cu toții în *Liga Apărării Naționale Creștine*, care nu e un partid politic, ci o Asociație naționalistă, *deasupra tuturor partidelor*.

L. A. N. C. cuprinde două feluri de Membri: (Statut Art. 5):

1. *Membrii înscriși*, cari luptă în cadrele organizației, luând parte la toate acțiunile L. A. N. C.

2. *Membrii neînscriși*, cari voesc sau sunt siliți, pentru diferite motive să stea în afară de organizația formală a L. A. N. C., dar cari îl aparțin sufletește, și înțeleg că, în limitele puterilor și situației lor, să sprijine, ca buni Români, scopurile ei generale, românești și creștine.

În această din urmă categorie intră și bunii Români cari s-au înscris în diverse partide politice, — înainte chiar de înființarea L. A. N. C., — dar cari recunosc și ei necesitatea luptei de apărare a nașiei românești, primejduită de parazitismul jidaniilor.

În vederea participării la această luptă comună a tuturor românilor — în orice situație s'ar găsi — membrii neînscriși ai L. A. N. C., formează „Frății”.

Prof. Dr. N. C. Paulescu

STATUT

I. — Recrutarea și Organizarea „Frăților”.

Art. 1. — „Frățile” se constituiesc liber, din inițiativa proprie, și sunt autonome și independente una de alta.

O Frăție e formată din 12 persoane.

Fiecare din cele 12 persoane, la rândul lor, recrută, printre cunoșcuți alii membri, — formând astfel 12 Frății.

Și așa mai departe.

Fiecare din aceste noi Frății, are ca Șef pe Membrul care a recrutat-o.

Art. 2. — Numărul membrilor dintr-o Frăție poate varia între 3 și 12.

Când numărul membrilor recrutați, de aceeași persoană, trece peste 13, — cei ce sunt în plus se constituiesc într-o a doua Frăție, care poate să își păstreze Șeful.

Art. 3. — Nimeni nu poate fi admis ca Frate, înainte de vîrstă de 21 de ani.

Tinerii, de la 14 ani în sus, vor forma *Frății de educație*, în cari vor rămâne până la majorat.

Doamnele, neînscrise în Ligă, constituiesc Secții deosebite cu aceeași organizație.

II. Indatoririle Membrilor.

Art. 4. — Membrii „Frăților” sunt datori:

1. Să învețe a cunoaște Chestia jidănească, citind și recitând publicațiile de propagandă, scrise de Conducătorii Ligiei.

2. Să răspândească aceste învățături printre cunoșcuții lor.

3. Să adune cât mai mulți aderenți.

4. Să sprijine elementul românesc în contra tendințelor cotropitoare ale jidaniilor.

5. Să dea votul lor candidaților L. A. N. C. la alegerile parlamentare, județene, comunale, etc., căci aceștia lucrează pentru binele Nașiei românești.

6. Să nu cumpere și să nu vânză nimic la jidani, — ferindu-se de ei ca de ciumă. Să nu între nici-odată — nici ei, nici familiile lor, — în prăvăliile și mai ales în cărciumele jidănești. Să nu se împrumute dela cămătari jidani.

7. Să se aboneze la organul central al L. A. N. C. „Apărarea Națională”, și alte ziare ale „Ligii”.

Art. 5. — Șefii „Frăților”, sunt datori:

1. Să activeze propaganda.

2. Să strângă dela Membri cotizațiile și costul publicațiilor și să le trimeată Centrului.

3. Să stimuleze și să coordoneze munca „Frăților” lor.

4. Să îndrumeze formarea altor „Frății”.

III. — Propaganda.

Art. 6. — Propaganda se adresează tuturor Românilor, — în primul rând, țărănilor agricultori, negustorilor, meseriașilor, funcționarilor, profesioniștilor liberi, muncitorilor din regiunile miniere și petrolifere, din Porțiuri, dela Căile Ferate, de prin uzine, Fabrici și Ateliere, etc., cari sunt bântuși mai cu osebire, de molima Comunismului jidănesc, — și în deosebi, *tinerimea* din școli, care trebuie neapărat educată și îndrumată pe calea cea bună și dreaptă a doctrinei și programului L. A. N. C.: *Hristos, Regele, Națiunea*, — *România Română*.

IV. — Centralizarea Frăților.

Art. 7. — „Frățile”, au ca misiune principală să se întindă asupra țărei întregi.

Art. 8. — Membrii fiecărei „Frății” stau în legătură numai între dânsii. Șeful „Frăției” este singurul organ de comunicare cu Frăția Centrală, iar Frăția Centrală este singurul organ de comunicare a Frăților cu organizația L. A. N. C.

E interzis Șefilor Frăților să întocmească liste de membri, Procese-Verbale, sau alte scrise de orice fel.

Art. 9. — Șeful „Frăției Centrale”, sub supravegherea căruia lucrează toate Frățile din România, și căruia au și se adresa orice comunicări, este Vice-Presedintele „L. A. N. C.”: Prof. Dr. N. C. Paulescu (Str. Calonfirescu 17, București).

Rezoluția Președintelui Suprem.

Aprobat Prof. A. C. CUZA

LĂMURIRE.

Formată în ziua de 4 Martie 1923 — în momentul când se votă Constituția cu drepturile jidaniilor, care era să fie promulgată peste trei săptămâni, la 28 Martie 1923 — L. A. N. C. nu a putut să-și desăvârșească imediat organizația sa, și nici nu a fost înțeleasă, din primul moment, și de toată lumea, în principiu ei: ca Ligă și nu ca partid.

Ca orice organism viu, L. A. N. C. s'a dezvoltat progresiv, și i s'a lămurit sănătă, prin doctrină și fapte, stabilindu-se, că Liga nu este partid, nu voiește să fie partid, nu va fi nici odată partid.

Statutul „Frăților” L. A. N. C. însemnează încă un pas mai departe, pe calea acestei desăvârșiri, a organizației și a înțelegerei sale.

Marele număr al membrilor neînscriși — care este caracteristica L. A. N. C. — își găsește, în acest Statut al „Frăților”, forma cea mai utilă a conlucrării lor efective, cu membrii înscriși, dar rămnând în afară de organizația acestora.

Frățile sunt autonome și libere.

Autonomie: ele, se constituie și se administrează fiecare de sine, și sunt limitate strict la numărul membrilor, cari numai ei se cunosc între dânsii, fără nici o legătură formală cu organizația L. A. N. C.

Libere: ele, își desfășoară activitatea, după posibilitățile fiecăreia, fără nici un impuls din afară.

Singura legătură a „Frăților”, este doctrina și munca.

Oriunde dar se găsește *trei români* — împărtășind aceeași doctrină, a L. A. N. C. și hotărâși să muncească pentru scopurile ei — poate există o „Frăție” : în orice ramură de activitate ar fi.

Intinzându-se astfel asupra țărei întregi, „Frățile” vor fi sprijinul cel mai puternic al L. A. N. C., pentru realizarea programului ei:

Hristos, Regele, Națiunea, — *România Română*.

In conformitate cu programul consfătuirei, dela 2 Februarie 1928, recomandării binevoitoare a tuturor bunilor Români, această formă de organizație autonomă, care socotesc, că are o însemnatate deosebită.

Vice-președintele L. A. N. C., d-l Prof. Dr. N. C. Paulescu, a binevoie a-și lăua însărcinarea supravegherei acestei organizații speciale, căcării membrii nu vor corespunde de către direct cu d-sa, în formele stabilite prin statut.

„Frățile”, cu totul despărțite de organizația materială a L. A. N. C. — cu o legătură ideală numai, și cu inițiativa autonome și libere ale fiecăreia, în cercul său de acțiune determinat și după imprejurările lor — vor constitui încheierea ei cea mai solidă, formând *sufletul* neutru din afară, al luptei pentru eliberarea României de parazitismul jidănesc.

Trezirea coaștării naționale românești, ca putere activă — care este chemarea L. A. N. C. și prin care numai ea își va putea îndeplini misiunea istorică, de constituire definitivă a nașiei românești, prin eliminarea jidaniilor paraziți — se va realiza mai curând, și va fi cu mult mai puternică prin această

lucrare intimă a „Fraților”: în vederea unei acțiuni constante de tot momentul, și în orice direcție.

Nu toți au posibilitatea să meargă în fruntea mișcării naționale, dar toți o pot sprijini după posibilitățile lor, mai mari sau mai mici.

Acestor organizații sufletești trebuie și poate să-i aparțină orice român: în orice situație s-ar găsi.

Să nu uităm că nația românească trece astăzi prin cele mai grele momente ale existenței sale, și că numai unitatea de conștiință și acțiune, a tuturor, o poate salva.

A. C. CUZA

Dela Iași a șasea aniversare a înființării L. A. N. C., 4 Martie 1929.

Unde ești Caragiale?

Unde ești? De ce nu vîi din liniștea mormântului tău, pe pământ zgomotos, între acești oameni, zugrăviți atât de bine, în scrisul tău ironic.

Unde ești, ca din pana ta măiastră, să iasă cuvinte grele și mintea-ți pricepută să făurească scene în care prostia lumelui, să ne pună pe gânduri.

Vino! Nu perde ocazia! Ai cel mai bogat timp în subiecte, pe care l-ai căutat pe vremuri. Vei rămâne uimit de transformarea lor. Mândria, prostia, hoția pe față și tot ce vrei și din toate ce ți-a plăcut, vei găsi îmbelșugat și nu știu zău de-ai putea așterne, pe hările tot ce vezi cu ochii.

De sus și până jos, ai să găsești putregaiuri sprijinate în propete, gata, gata să se prăbușească. Ai să găsești indivizi, cu chip și înfățișare de om, cocoțați în demnități și funcții, dar mai idioți decât nenea Cațavencu!

Ai să găsești profesor sau avocat ministrul de sănătate și doctor ministrul de instrucție. Câte 10 automobile pentru un ministru, de se plimbă și ușerii. Automobile, pe a căror perne, lenevesc nevestele ministrilor, copiii, verii, verisoarele, frații, surorile, mătușile și toate neamurile cu drept și fără drept.

Ai să găsești, portari ce știu să înjure dar nu mai știu, nici de omenie și nici de obraz. Ușeri, ce 'n loc de 10 lei pe timbru, îți ia 20 de lei, fiindcă n'are să-ți dea restul și tu în grabă n'al temp să aștepți. Directori de cabineți, ce te lasă tot cu jalba în mână, ei fiind chemați în interes de serviciu... acasă și politiciani după învârteașă.

Dar să nu te oprești aici. Colindă țara în lung și lat. Vei gă-

si medic veterinar, neurastenici și tot felul de invalizi, prefecti de județe. Vei auzi de bătaie ca 'n codru. Medic veterinar transformând maxilarul advocatului, în tobă de bătaie. Inspector școlar croit haiducește de domn deputat și țărăna primar ca soldat activ, lovind la numele tatălui, pe procuror și pe căpitanul de jandarmi — ordinea publică.

Bogăția să nu te însăşimânte. A te îmbogăți din ce nu-i al tău și din munca altuia e o virtute. Căci palate făcute din banii publici, automobile cumpărate din diurne neprevăzute, lichea îmbogățită și tâmpit boerit din visteria țărei, vel găsi pretutindenea.

Despre modestie și cumințenie ca'n povești.

Na făcut decât 2—3 clase de liceu și concurează la miss, visează traiu fără muncă și se împoțonează în mătasă.

Nu și-a curățit nasul și joacă charleston, cântă la ...patefon, se înjuga în guler, uită de tatăl său și măsa și se recomandă funcționar la P. T. T. sau la vamă, potrivit de multe ori cu „taie frunză la caini”.

Deputați dormind în parlament, profesori-(re), amorezați-(te) fluerând în clasă, nu e o raritate. După cum nu-i o raritate că explicația profesorului, se mărginește „luati de aici până colea”

Suplinitor în invățământul primar, ce nu știu nici să numere și pe la secundar de istorie, ce nu cunosc, nici istoria vieții lor.

Oameni, ce știu să înjure după alfabet și femei, ce se vând. Fetițe de liceu, fardate și vopsite, ce joacă charleston, cântă flirtează și-o termină la felinărul roșu.

Băieți de liceu, ce înjură profesorul și se sinucid, de cad la

Răsboiul și sectanții baptiști

De un fost misiunar baptist.

Sunt foarte sigur, că generația oamenilor de azi, nu va putea via așa de ușor,ревolverul descărcat în anul 1914 la Sarajevo. După descărcarea aceluia revolver, Europa simți groasnică nenorocire, care avea să se deslăunue asupra întregii omeniri în așa mod după cum se deslăunue furtuna în timpul verii.

Nu trecu mult după aceea și începu alarmă prin toate colțurile Țărilor. Oamenii de pretutindenea se pregăteau de plecare. Puteai să vezi pretutindenea oameni și femei plângând, pe iubii lor, de cari trebuiau să se despartă, pentru un timp oarecare, sau pentru vecie.

Bâtrânu continent, care avea pace, bucurie, acum a trebuit să le piardă pe toate. Materialul de care putea să dispună, a trebuit să-l pună în slujba acelei mari nenoroci, nu pentru a-l stinge, ci pentru a-l alimenta, după cum alimentează o doică pe un copil.

Fabricile din toate părțile lumii, fabricau ștele și pulbere, pentru a-i veni în ajutor, dar nu că să-l stingă, ci pentru a-l face din ce în ce mai mare. Toate laboratoarele marilor savanți, din cari venea știința, s-au prefăcut în cabineți, din cari moartea avea să ținăscă în diferite forme.

Cetățenii Americii, își aruncau privirile, spre acea nenorocire, care aducea dărâmarea unor popoare, cu întreaga lor civilizație. Ei erau gata să-și arunce toate bogățiile, de cari puteau să dispună, atât materiale, cât și sufletești.

examen. Preoți și învățători, ce se ceartă ca țiganii Preoți ce predică apă și beau vin și învățători, ce nu-și cunoaște menirea.

Prostia și mândria, stăpânește pe advocații, ce mor de foame și pe doctorii ce bâlbâie un ceas, să pună diagnosticul și pe toți nemernicii cu trup hidos, ce discută, critică, spumegând de furie că tara merge prost.

Vino și-vezi pe toți împopotonații în titluri și înfipăți în demnități. Vino și-vezi, că pe spina oamenilor vrednici, parazitează mii și mii de lăstări și trântori.

Oameni, ce n'au nici un rost, ce strigă, fac gălgăie și sunt nemulțumiți. Oameni ce dau de scris ziarelor, nenorocite omizi, ce sug vla glorie celorlalți.

Răsai în mijlocul nostru și adăne cuvinte grele. Cuvinte ce să arate în râs, golăciunea și nemernicia viețuirei lor pe pământ.

Provoacă-ne cel puțin râsul, dacă nu se găsește cineva, să termine odată cu dânsii!

Gh. Atanasiu.

Pe pământ și pe ape, moartea își seceră victimile. Moartea domnea atât în aer cât și pe sub valurile mării. Dintre toate popoarele Europei, n'a avut nici unul de suferit așa de mult, ca poporul nostru Românesc.

După cum acel glonț de revolver a produs acea mare nenorocire și a făcut, ca din mii de băchi, să ținăscă îzoare de lacrimi, la fel fac și sectanții baptiști în poporul nostru Românesc.

Poporul nostru și Biserica noastră iubită, a avut pace până prin anul 1880—1900 și cam de atunci a început să se ținăscă această lepră de sectă. Ei sunt aceia care turbură familiile întregi, căutând să facă adeveni. Oh! în căte familii domnea pacea, bucuria și fericirea, până n'au venit sectanții. Căte case erau pline de bucurie și ei le-au transformat în îzoare de lacrimi. Unul din acei desbinatori am fost și eu, decând am fost prins în cușca lor, fără să-ți cunosc așa de bine, după cum îi cunosc lumea mai deaproape pe acești uitați de Dumnezeu, sunt sigur că s'ar feri de ei, așa ca de niște leproși, dar este trist că lumea nu-i cunoaște și până a-i cunoaște mai deaproape și târziu. Dacă i-ășii fi cunoscut mai deaproape în anul 1918, desigur că m'ășii fi ferit de ei, dar fiindcă nu i-am cunoscut, am căzut în cușca lor, de atunci și până în prezent. Se poate că nu puteam să-i cunosc nici acum așa de bine, dar decând am intrat în seminarul lor, unde am putut să-i cunosc mai bine, m'am convins ce cauță și ce urmăresc.

Tinta și scopul sectanților, nu este altă decât a desbința poporul nostru. Ei mereu ponează Bisericele, cari nu cred după cum cred ei. Ei mereu ponează Biserica ortodoxă și întreg clerul ei. Ei știu că atunci când batjocoresc pe preoți, cu aceasta fac pe poporul nostru să urască Biserica și pe păstorii ei sufletești.

Ca să desparți doi prieteni iubiți, nu trebuie să faci altă decât să începi a batjocori pe unul către celalăț și să-i cunoscă că legătura lor întimă începe să se rupă din ce în ce mai mult. Astă căută sectanții baptiști să o facă.

Sectanții sunt acei plini de zavistie, cum a fost acel înger din ceriu. Ei sunt aceia, cari au făcut pe poporul nostru să nu mai fie supuși nici legilor Țării, după cum nici ei nu sunt supuși și nu le respectează. Avem o sumedie de dovezi în privința aceasta, pe cari le vom arăta ulterior.

Epigramă:

Unui veterinar.

*Ca să-l contestăm cultura,
Nu se poate, — am fi râi;
Este cult și plin de daruri
Ca și pacienții săi...*

Fiecare abonat este rugat, să ne căștige cel puțin un nou abonat.

celalăț, — e conservator, religios și traditionalist. Increderea sa se căștigă cu greu, dar odată căștigată ea nu dispără până nu să se convins singur că a fost amăglit. Înclină repede spre speranțe de îndreptare făgăduite de către cel în care și-a pus increderea, și iertător față de cel care l-a păcălit și întodeauna nerecunosător față de cel, care l-a povăzit asupra unui rău.

In postura aceasta am găsit și eu pe țărani din alegerile electorale generale în 1928 Noembrie-Decembrie. În zadar căutam să le explic că sub guvernul Manu va fi mai râu, nu poate fi mai bine, că viața se va scumpi, dările se vor urca, etc. etc. căci ei nu vor să audă nimic din toate prognosticuri. De pretutindeni mi se răspunde că eu sunt dușmanul poporului, că sunt contra d-lui Manu și că le doresc râu lor țăraniilor. Zadarnică mi-a fost și osteneala de a-l face să înțeleagă că de 2 ori 2 fac patru și că de 2 ori 2 nu fac 5 cum îl se spunea lor de către, zisii, național-țăraniști, căci țăranițeau, — unii chiar cu prețul vieții — să declar și eu că de 2 ori 2 fac 5 așa cum cred ei și nu cum e de fapt, că de 2 ori 2 fac numai 4. Atunci le-am spus că nu vor

Manual de Demagogie

sau

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Ministeru?

de: Romulus Damian.

Ce trebuie să mai știe Demagogul?

După ce am arătat procedura Demagogului în alegorii electorale relativă și activitatea de împărtire a poporului, acum e nevoie să demonstrești și elementarele chestiuni de politică și de economie pe care trebuie să le cunoască. Evident că aparatul cunoștințelor politice și economice e atât de vast și de complicat încât a-iei cunoaște pe toate e imposibil. Din aceste motive și având în vedere că acest aparat complex e divizat în ramuri speciale, — cum e divizat și știința, — pe care le știu manipula numai oamenii bine înțăti, trebuie să recunoaștem că adevăratul Demagog necunoște bine, și din fond, nici una din aceste ramuri, le va discuta, totuși, pe toate, dându-și aere de mare savant și de atotșitor. Va reprezenta rolul unei adevărate „Bibliotecă deranjante” vorbind, discutând și, dacă poate,

scriind despre toate, — cum dealfel fac și ziaristi de talent împrumutat, și cu îdei închiriate.

Demagogul vorbind despre una sau cealaltă chestiune economică-politică în fața auditorului, dându-și aere că e asupra problemei, intenționează să câștige impresia că ar fi familiar cu ea. În realitate nu numai că nu o cunoaște, dar nici nu o discută, — barem — cu prudență, flind dinainte convins că *auditorul nu e chemat spre a asculta cu încordare sau luare aminte, nici spre a reflecta cu curență răbdare, ci spre a auzi cu urechile sale ceace el deja crede dinainte*. Vom avea ocazie să constată aceste fapte din „Psihologia massei”.

„Poporul nu vrea să fie familiarizat cu problemele sociale, politice sau economice, dar, — în schimb, — el vrea să îl făgăduiești satisfacerea credinței și convingerile sale”, îmi spunea acum cățiva ani un bun Demagog național-țărăniș, aș Subsecretar de Stat în guvernul Manu. Cu ocaziunea aceasta întrebând pe acest Demagog ce părere are asupra tratatului dela Rappalo, el m'a întrebat: „Unde e Rappalo? și că ce legătură poate avea acest tratat cu politica externă a României, și mai ales cu dorințele țărănilor?“

Din cele relatate până aci rezultă că demagogul să poate baza pe discuții politice, economice și sociale foarte sumare, dar cari totuși îl vor procura rezultatele dorite și așteptate cunoști, și apoi exploatând, bine, naivitatea și credulitatea oamenilor asupra cărora și-a întins năvoda. Bine înțeles că dacă, având în posesie pe acești oameni, nu știe continua întrebunțarea naivității și credulității, atunci trezirea oamenilor din amăgire și înșelăciune apare imediat, crescând bănuilele, înmulțindu-se presupunerile, îmbogățindu-se disprețul și ura, astfel concentrându-se apoi toate în cazanul dorului de răzbunare. Deci demagogul bun, — demagogul cu experiență va evita întotdeauna călcarea acestui drum, chiar cu prețul sacrificării tuturor intereselor personale sau de partid, în afară doar de cazul că renunță de a se mai arăta oamenilor, bazat fiind pe buzunarele umplute, fapt ce îl permite a se retrage din politică, a trăi fără griji și retras în așteptarea zilelor și privilegiului de recompletarea goloului în buzunare, cauzat de această retragere.

Psihologia Massei.

Țăraniul român, — cum dealfel și

Iubiți țărani!

De sigur, consiliul comunal din Seleus, a cărui decizie ați cunoscut-o în No. 28, să a dat seama că ar fi timpul să apuce și îțig o altă ocupăriune, să-și rupă și el oasele ori să-și mai spargă și el capul cu lucru. (De altfel dacă și l-ar sparge de zid cu atât bine). Să trăiască și el prin muncă cinstită și nu prin comerț fraudulos de otrăvuri și prin afaceri murdare cu care poate, sau mai bine zis a putut până acum, să speculeze, să înșele, să robiască și să nimicească înțelul cu înțelul neamului românesc, furându-i averea distrugându-i familia și viața.

Căci, iubilul meu țărani, mă întreb eu cum se poate ca voi să nu observați că jidani, cari vin plini de păduchi, răloși de și-e frică să te apropii de ei și cu toată averea ce o au în spate, în scurt timp devin cel mai bogăti — era să zic oameni — în sat?

Prin ce muncă, prin ce noroc sau prin ce farmec, pot ajunge în scurtă vreme la bunăstare? La vici un caz nu prin muncă cinstită ci prin șmecherie, prin înșelăciune, prin minciună și hoție! Acestea sunt, dragii mei țărani, mijloacele prin care se îmbogățesc jidani!!

Și toată vina pentru păcatele lor este în prima linie a voastră Pe intelectualii jidoviți în zadar îi ai mai mustre sau îi ai trage la răspunderel! Vol comitetii o crimă față de voi înșivă, față de copiii voștrii și față de biserică, neamul și țara românească, dacă veți permite să se îmbuize și pe mai departe, fără muncă cinstită, prin înșelăciune și fraudă, acele lipitori ordinare, care suot jidani.

Bunule și cinstit țărani! Sudoarea ta, avutul tău, munca ta o speculează, săngele tău îl suge și îl înveninează boala și mișcoul de jidan!

Ori, nu vedeti vol că o comună întreagă nu poate să repare o școală sau o sf. biserică spre rușinea voastră a tuturor, iar pe îțig îl faceți cu case de milioane, cu casa cea mai frumoasă din comună, în scurt timp?

Ori nu vedeti, că voi vă trădiți și ziua și noaptea și iarna și vara și totuși, vă sbateți în cea mai neagră mizerie!?

Nu înțelegeți că jidani acum vara stă la umbră și speculează, își face socoteala cum să acapareze pe nimic recolta bună ce se promite, ca apoi mai târziu să vă vândă cu preț înalt!

Pe voi vă arde arșița soarelui de vară, voi vă rupeți oasele din zorii zilei până seara târziu, iar jidani stă la umbră, se nutrește bine și amestecă otrăurile pe care, să vi le vândă pe preț scump!

Iarna voi răbdăți frig și foame și vă uscați de boale și de băuturile jidaniilor, voau și se sfâșie înima de durere, văzând ițilera în care trăiți văzând cum li se stângă viața copiilor

voștri cari sufăr alături sau chiar mai mult decât voi!

Voi locuți în case slabe, în colibi, mâncați borg, chiseliță și ceapă și mălah și adeseori „răbdări friste”, sunteți rău îmbrăcați, și iarna vă înghită apă în vase și săngele în vine, voi năyeți lemne de foc. Jidani au palate, se nutresc cu ce-i mai bun pe lume, sunt bine îmbrăcați și camerele lor sunt în continu calde căci... ah! a lor sunt codrii... codrii noștrii seculari codrii, frații noștri!!!...

Priu specularea sudorii și a muncel voastre cinstite, își ține jidani puță la școală, și le adună averi pe când sunt mari, iar al voștri sunt slabii și se stâng cu zile din cauza săraciei.

Voi munciți până vă ies ochii și și vă dați și ultimul ban pe otrăvă la jidani, care șade și răde cu Risca cu pură și cu prietenii lui de muncă și de „prostia” voastră.

Destul să fie! Gândiți-Vă la mizeria voastră! la viitorul copiilor și a neamului vostru! Nu mai tolerați specula nimănui și la nici un caz nu pe a jidaniului! Nu mai intrăți în crășma jidaniului, nici în prăvălia lui! nici în biroul lui!

Nici un ac dela jidan!

In felul acesta vom scăpa de lepra jidovească.

Un binevoitor.

Ne bat minoritarii!

În ziua de 16 Iulie a sosit la adresa șovinistului maghiar Dihioș Iosef cărciumar în Sânpetru German (Bănat) 1 vag. cu var, care urma să fie descărcat la ora 14, ne fiind descărcat nici până la ora 19 crășmarul a fost invitat de șeful stației să achite 120 lei locație. La ora 19 s'a prezentat în biroul șefului de gară unde a refuzat a plăti locația, bă a devenit chiar agresiv, atunci a fost invitat a părăsi biroul și a merge la ghișeu. Drept orice răspuns numitul care venise preparat, a atacat pe șef lovindu-l cu pumnii și picioarele, în urma căror lovituri șeful gărei a suferit 9 leziuni pe față și corp și o puternică hemoragie din nas. În urma reclamației șefului de gară, postul de jandarmi a cercetat cauzul dovedind complexa vinovătie a agresorului, dresându-i actele care au fost înaintate judecătoriei Vîngra. Numitul însă nu s'a dat bătut ci văzând că targul propus prin șeful postului de jandarmi, de a plăti toate despăgubirile lui Pascu Ioan șef de gară, nu i-a reușit

a fugit la Insp. 5 Mișcare spătă reclama cauzul. Cu cercetarea a fost delegat Dr Inspector principal Kujátko care cercetând imparțial, a dovedit nevinovăția lui șef Pascu.

Totuși șovinistul nu voește a ceda, el se laudă că va merge până la Dr ministru al Comunicațiilor spre a se scăpa de „bûdös-ul de Regat-ember,” care nu este altul decât șeful gărei.

În legătură cu acest caz trebuie să amintim că în Arad a fost bătut un ziarist român de un coleg al său minoritar, în clar localul redacției ziarului „Erdélyi Hirlap”. Iar într-un articol din alt ziar se cerea pur și simplu escortarea acestui d. ziarist și funcționar de stat român, la locul de unde a venit — este regăean — de oarece este un element periculos și tulburător al ordinei și liniștelii publice, democratizarea societății etc.

Aceste 2 întâmplări și altele multe la fel, când șovinisti minoritari din Ardeal îndrăsnește să atace pe unii din frații noștrii, arătându-și cu deschisura ură față de el, fiindcă sunt din vechiul Regat, trebuie să ne pue pe gânduri, să ne îngrijorez!

Un bun patriot și un român cinstit nu mai face azi și nu mai permite nici altora să facă deosebire între frații și frații după provinciile de unde se trag, ci numai între români buni sau răi, cinstiți ori necinstiți.

Azi toti suntem Români, toti suntem frați dulci ai aoleași mame, și este criminal ordinar cel ce crede altfel.

România Mare ne ocrotește pe toți la fel și va înceta să mai existe dacă noi, frații, ne vom sfâșia între noi și nu ne vom apăra toți împreună contra tuturor dușmanilor interni și externi.

Și ne ar bucura foarte mult dacă d. ministru Vaida ar striga în parlament să înțeleagă toată lumea, că noi români și față de dușmanii interni suntem toți uniți și numai Români aşa cum sunt azi membrii L. A. N. C. și la nici un caz național țăraniști, liberați, averescani etc.

Contra dușmanilor, cari s-au atins și se vor mai atinge de orice român protestăm cu toată energia și îi asigurăm că și răbdarea noastră are margini și că vom răzbuna amar orice ofensă, ori ce lovitură dată ori căruia român îndiferent, că din vechiul Regat, din Bucovina, Basarabia, Dobrogea ori Ardeal fiindcă

„Noi nu putem fi laș în față lașăților, lașilor de meserie”.

Mircea.

Floarea răsului

E o plantă care crește în Arabia și care are insușirea următoare: Pulverizată și trasă pe nas te face să izbucnești în râs. Planta are flori de un galben palid, din care se formează două până la trei semințe. Arabii le usucă, le puverizează și le prizează pe nas, ca și tutunul de prizat. Efectul e acelaș ca și al gazelor ilariante.

Cel care trage pulberea pe nas trebuie să rădă în continuu, începe să joace, să dovedă de o veselie nebună. Dar după un timp urmărează reacțiunea, care se manifestă într'un somn apăroape ipnotic.

Să râdem

Viața astăzi nu plătește, Doar o ceapă degenerată, Cel ce alt-fel socotește, Are-o viață neierată...

De ștei profesor la școală, Te înebuiesc studenții, Ba și păru în cap și școală, Cu multele lor pretenții...

De ștei doctor de neveste, Nu mai gață cu Legea agrară, Așa că, Doamne păzăste Pe cari nu știu ce-i necazul...

De ștei inginer de cămpuri, Nu mai gață cu Legea agrară, Ziua noaptea ștei pe drumuri, Și mai ștei și de ocară...

De ștei notar la comună, Toți te-njură ca pe-o slugă, Tu însă, înimă bună, Trage peste toate-o dungă...

Contabil la prefectură, Este ceva mai placut, Pe notari și la la gură, De bugetul nu-i facut...

Advocat e mult mai bine, Pentru cel ce s'a făcut, De nu-i curge, dar și vine, Banul, fără de lucru mult... Invățător la comună, Dacă și a te învățări, Da-i concediu căte-o lună, Și ai de toate, ce-i pofti.

Insă revizor de plasă, Este cu mult mai placut, Dăscăliștele de clasă, Iți surâd pe întrecut.

Preotulmea tagmă sfântă, Lăsată de Dumnezeu, Cu drag te binecuvântă, De al portofelul greu.

Dar a fi azi om politic, E cu totul alceva, Poți să fi cel mai nemernic, Toate merg pe voia ta...

G. ITEANU

trece nici 3 luni și se vor convinge că de amăgiți și de înșelați au fost chiar de către acel în care credeau orbște timp de 10 ani de zile. Din nenorocire pentru ei, și pentru țară, prevederile mele s-au îndeplinit mai de vreme decât mă așteptasem.

Din acest fapt că țărani nu vorlau să înțelege că de 2 ori 2 nu poate fi 5 cum au vrut ei, ci numai 4 aşa cum e adevărul curat, conchidem că ei și aici trag ponosul, iar cei în care și-au pus toată încrederea folosul. Timp de 10 ani de zile i-a încântat, și le-a lăsat, vulpea până ce au dat casul din gurd, acum ei răbdă. Vreme de 10 ani de zile îl s-a arătat slăină până ce au intrat în cușca național țăraniștilor, acum trebuie să joace cum îl se fluieră, altfel riscă să face cunoștință cu „iubirea” cetelor de voinici a d-lui Iuliu Maniu, gata și sănătate în bătale, cum gata erau sănătate în bătale și ei în aceste alegeri pe cei ce îndrăsneau și învăță de bine și a-l lumenă din înțelegere în care îl tin partidele politice, cu singurul scop de a îl putea mai bine și mai mult mulge.

Cum nici clasa mijlocie, și nici chiar pretențiosi intelectuali, — căci oricât de cult și inteligent să arătă pretenție cineva totuși nu se poate lăpăda lesue de

credulitate, — nu difă mult de această psihologie de masă, constatăm că în cazul acesta nu e vorba de o totalitate de inteligențe singulare reprezentate prin participanții unei oarecare adunări, ci de un fenomen nou psihologic în plină opozitie cu gândirea și a ținutea independentă a omului singular.

Deci e lesne de înțeles că o masă, — sau mai exact o adunare publică, — nu are raționalismul necesar, e lipsită de cugetarea cu critică și orfană de orice logică. Numai în felul acesta ne putem explica faptul că din moment ce o masă și-a întipărit o idee că așa trebuie să fie și nu poate fi și altfel, ea ține la această convingere bolnavă chiar și dacă trebuie să piardă deodată cu ea. Acest fenomen bolnav poate fi considerat și de istorul zicătorilor: „Muntea românilor vine întotdeauna la urmă, — cu deosebire în materie politică, — și atunci, de multe ori numai p-jumătate”. Și numai astfel putem mai bine înțelege intoleranța masselor față de cei ce în mod desinteresat îndrumă pe căile adevărului curat. Tot astfel dacă massa și-a format o anumită părere asupra unei anumite chestiuni, atunci ea va hrăni și generaliza această părere până la

înfinț, fie prețul oricare și indiferent dacă poate fi, sau nu, trainică.

Massa întotdeauna e convinsă că reprezentă o forță deosebită, și care e mai absolută decât cel mai crud Absolutism și mai tiran decât Despotismul din toate veacurile. Evident că această forță e dirijată de totala lipsă a simțului de responsabilitate. Căci doar e lesne de înțeles că „conștiința comunității” asupra unei voinți sau păreri produce simțul forței invincibile, în vreme ce conștiința singularului forțifică și înțeul responsabilității, două contraste ce, — mai ales în materie de politică, — deapărurea se vor respinge.

Orice om cu minte ageră, cu logică sănătoasă și rece la gândire, poate constata că massa niciodată nu se gândește asupra examinării lucrului despre care îl se vorbește. Evident că atât Demagogul cât și politicianul se folosesc în practică cât pot mai bine și mai mult de acest principiu foarte însemnat, căci grație acestui fapt Demagogul poate făgădui, cu deplină liniste, tot ce știe și ce nu știe, cum îl face capul și îl lasă gura mai pe românește, iar politicianul poate trage toate folosurile posibile și poate croi vîltoare planuri de exstență pe spatele masselor, ce se va simți satisfăcută întotdeauna

dacă îl se vorbește în sensul spiritului, ce o stăpânește. Cu atâtă multă că massa nu se gândește nici barem la o examinare postumă, ce de altfel nici nu poate avea loc întrucât în cazul acesta ar trebui să-și revizuiască părere, lucru pe care nu e în stare să îndeplinește în cauza întipăritelui ideal că așa trebuie să fie, și că nu poate fi și altfel, cum mai sus am arătat.

Nimeni, până azi, nu s-a stăt folosi mai bine de această stare psihologică a massei ca D-nii Maniu și Vaida, căci de invățătorul Mihalache și de adjutanțul său Madgearu, — pălața politică a național-țăraniștilor, — cum și de ceilalți, zisii, fruntași țăraniști, că mai mult noroc de imprejurări decât minte, nu poate fi vorba. Tot misterul popularității lor se bazează pe această și numai pe această, — postură de psihologie a massei. Că fondul nu e solid nu trebuie să mai accentuez, totuși trăinicia va dura atâtă vreme că nu e treză din letargie social-politică conștiința de contra convingere, ce azi însă e pe drum, pe deosebire prin luminarea Cuziștilor, iar pe de altă prin greșelile politice pe care continuă să le dovedește guvernul Maghiș, instalat la putere.

(Va urma)

C. F. R.

Pungășile dela depoul mare din Arad.

Cercetările, cari sunt în curgere și vor dura încă multă vreme, au dat și până acum rezultate îngrozitoare. Jidau botezat Ițig Reichenberg Dezső, fost șef de depou, susținut și protejat de unii superiori, cu cari ne vom ocupa separat și nu peste mult, a furat, a furat și lărăși a furat, fără să fie deranjat de nimenea. Din contră „gurile reale” vorbește că ar fi complicit la hoții și cel ce știau multe, sib ochii cărora se petrecau pungășile și cari ar fi avut și datorință să denunțe pe adevăratul hoț atunci, când comitea crima și nu din cauza acelora să trebuiască să se afle numai acum, cu mai mare greutate și — poate — mai puține, nu toate, lucrurile furate.

Să ne spue On. cetitorii ce merită jidau botezat Dezső și complicit lui, cari au furat sau au tolerat să se păgubească — pot zice — cea mai însemnată instituție a statului: C. F. R., și dacă ne cugetăm că căți hoți ordinari s-au înfruptat așa ca și Reichenberg din bunurile C. F. R. nu trebuie să ne mirăm de loc că această puternică instituție a lucrat și lucrașă încă cu deficit.

Căți funcționari de felul lui Ițig nu s-au făcut palate, vile, n'au depus milioane grele pela bânci în scurt timp, deși când i-a angajat statul ca funcționari, n'aveau decât — să iertați — izmenile pe ei și datorii de achitățea și „șeful” Reichenberg.

Iată ce s'a constatat până acum:

Că în 1928 și 1929 a vândut din fraislul depoului mare 70—80 vagoane insușindu-și suma.

O parte a recunoscut-o deja și a depus ca despăgubire 60.000 în mâna comisarului, care-l anchetează.

În 1927 a vândut 38—40 vagoane de fraisl și de asemenea s'a insușit banii; dintre acestea a recunoscut până în prezent numai 10 vagoane.

În 1928 din lemnale aduse pentru personalul depoului a vândut la particulari 48 vag. à 10 tone, insușindu-și căștigul și păgubind administrația C. F. R. cu 68.000 Lei.

S'a mai aflat că a întrebuită personalul depoului la construirea casei din Timișoara și tot materialul, ce se găsea la depou și se putea întrebui la construirea casel, se scotea cu bani false — auziți fabrica și acte false! — și se ducea la Timișoara.

Cercetările vor descoperi în curând lucruri cu mult mai mari!

Vom reveni!

Un comitet de ceferiști ales nu de mult pentru facerea demersurilor în chestiunea împroprietării ceferiștilor s'a prezentat și înaintat căte un memorandum d-lui Director general a C. F. R. anexând și căte un tablou cu numele celor ce solicită împroprietărea. Memorandum a fost înaintat și d-lui dir. al Casel Muncii și d-lui Madgearu, ministru comunicatiilor.

S'a întâmplat că în stația Telus o locomotivă, care manevra a lovit vagonul salon al d-lui prim-ministru Maniu atât de puternic încât d. Maniu care dormea s'a răsturnat din pat, suferind căteva leziuni usoare.

Întâmplare foarte regretabilă.

În lăgădă cu aceasta trebuie să amintim că în gara Arad se face la fel manevra, așa că adeseori te mîri că nu se zdobesc imediat vagoanele sau cel puțin tampoanele lor.

Îi scandalos felul cum se lucrează intenționat la distrugerea averei statului! Sperăm că la intervenția d-lui ministru președinte Maniu, se vor lua severe măsuri contra mizerabilitor!..

Se atrage atențunea autorităților superioare asupra nemulțumirel care preocupează pe d-nii lăcătuși de revizii a vagoanelor și în special pe d-nii șef-revizori, în ce privește grădățile respective purtarea semnelor distinctive. El nici nu vor să mai poarte nici un semn distinctiv flindcă poartă și hamalii căte 1—2 stele și un dres, ca și el.

Ar fi în adevăr bine și necesar să se facă o deosebire între lăcătușii de revizie din cari, flindcă au școli și meseria lor, în cele mai multe cazuri devin mecanici și între hamali, oameni fără nici o școală și fără meserie!

În lăgădă cu concedierea a 12% din funcționari C. F. R. nu se poate admite ca în tinerurile alipite să fie luat pe tabloul celor propuși pentru concediere nici măcar un singur român. Tablourile trebuie făcute de funcționari români și încă de cel buni români iar nu de minoritari (d. e. Imre et comp.)

Sperăm că Inspectiile 5 M. T. L. din Arad vor fi și de data aceasta la culmea chemărilor lor.

Vom reveni.

Informaționi.

Dr. Dionisie Benea

și-a mutat locuința în

B-dul Regele Ferdinand Nr. 4

Consultării medicale

între orele

11—12 a. m. și 5—6 p. m.

S'a împlinit deja două ani de la moartea marcelui și înțeleptului Rege Ferdinand I. Tara întreagă pomenește cu evlavie adâncă, jale sinceră și cu pioasă recunoștință pe bunul, milostiv și primul Rege al tuturor Românilor.

In săpt. trecută s'a întâmplat că Stere a fost recunoscut senator de drept în Senatul României Mari, la sdruncinarea căreia el, păcătosul de el, a lucrat cu multă și mai mare stăruință și patimă decât chiar cel mai mare dușman.

Forțarea recunoașterei unui drept, de care nu-i era permis să se servească niciodată, a avut ca urmare că d. generali în frunte cu fostul generalissim Prezan, cari încă sunt senatori de drept, în urma faptelor lor eroice în răsboiu, prin care s'a făurit România Mare, s'a retras din Senat.

Stere a ajuns la acel drept prin faptul că a fost ales de 10 ori deputat, ceeace — să ne ierte Dzeu, sf. — dar nu înseamnă absolut nici o faptă bună, nici un merit național!

Așteptăm să vedem cum va reacționa opinia publică și studențimea! Ori s'a pus amândouă pe dungă?

Aplicațiile tehnice moderne în agricultură au făcut în Statele Unite progrese cu adevărat cîlitoare. Astfel la o fermă din Texas s'a realizat de curând recordul de mai jos: s'a secerat grâu de pe un hektar, s'a treerat, s'a măcinat, făina a fost transformată în biscuiți, și aceștia au fost copți și prezenți spre a fi serviti la masă în 17 minute și 38 de secunde. Orice s'ar zice, chiar în țara recordurilor, acesta e unul dintre cele mai extraordinare.

In jud. Hunedoara va fi alegere de deputat în 19 August în locul devenit vacant prin moarte prea de timburie a mult regretatului Dr. Horia Maniu.

In anul vîtor sf. Paști se vor prăznui la 20 Aprilie, așecă după calendarul vechiul 7. Aprilie această dată a decis-o sf. Sinod, în bună înțelegere cu celelalte Patriarchii ortodoxe din răsărit. Va fi deci pace și bună învoie și între toți credincioșii. Si nu se va mai putea face nici propagandă politică pe tema calendarului.

R OMÂN II
Comandați tot felul de mobile:
frumoase, solide și eficiente numai dela

GHEORGHE BARNA

ATELIER DE TAMPLARIE

ARAD, STR. OITUZ 129

Locuința Piața Catedralei Nr. 9

Liberăză mobile în oricare parte a țării!

MARCU BOTĂ
PRIVATUL DE GRUPE, PĂLĂRII și MODA — REG. FERDINAND 27
ARAD, BUL. REG. FERDINAND 27

Pantofi pt. dame dela Lei 460	— bărbați — 460
— copii — 100	Ghete pt. bărbați — 300

PĂLĂRII IEFTINE

se afilă la

APEL!

Către Domnii (funcționarii atât superiori cât și inferiori) C. F. R. fid. Foiala Oficială Nr. 408 din 13 Iunie 1929.

No. 50786 din 7. 6./929.

Cu privire la uniformele de vară ale personalului C. F. R. cu onoare vă rog în interesul D-voastră, a procura uniforma la firma lui

Coroban Stefan

Str. IOII RUSU ȘIRIANU Nr. 2
furnizorul uniformelor C. F. R.

Unde se execută cele mai bune și mai frumoase uniforme, din materialul cel mai bun atât calitate cât și coloare cu preț convenabil plăabil în 2—3 rate.

PRIMĂRIA
comunei Peregul-Mare.

No. 669 | 1929.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 4 Septembrie 1929 Primăria Peregul-Mare publică licitație, care se ține în localul primăriei pentru următoarele furnituri necesare acestei primării:

La oarele 9 pentru furnizarea materialului lemnos necesar pentru așezarea sărmelor de telefon, ce se va construi pe linia Peregul-Mare-Peregul-mic.

La oarele 10 pentru furnizarea materialului metalic, izolatoare necesare pentru telefon (aparat are primăria).

La oarele 11 pentru darea în întreprindere a construirii liniei telefonice dela Peregul-Mare până la Peregul-mic.

Devizia și condițiunile de licitație se pot vedea zilnic între oarele oficioase la primărie.

Ofertele închise și sigilate într-ună cu garanția de 10%, în n

mărar sau efecte de Stat se vor înainta primăriei până la oarele 18 din ziua precedentă a licitației.

Licităținea se va ține în conformitate cu art. 72-81 din L. C. P.

Peregul-Mare, la 24. Iulie 1929.

Notar: Primar:

E. Cismaș (ss) I. Szigmeth (ss)

PRIMĂRIA.

comunei Glogovăț.

Nr. 826 | 1929.

Publicațiu.

Rămând fără rezultat licitația ținută la 20 Iulie 1929 ora 9 a. m. pentru procurarea lemnelor de foc pe seama primăriei și școalei de stat în cantitate de 8 vagoane la primăria comunei Glogovăț, se va ține o nouă licitație publică în ziua de 31 August 1929 ora 9 a. m. cu observarea dispozițiunilor referitoare ale legii Contabilității publice.

Primaria.

PRIMĂRIA.

comunei Aradul-nou.

Nr. 14 | 929 Urb.

Publicațiu.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 27 August 1929 oarele 10 a. m. Compozessoratul Urbarial din Aradul-nou vine la licitație publică 2 tauri apări pentru reproducție.

Licităția se va ține în cof. cu prevederile L. C. P. și se va putea concura numai cu oferte închise.

Licitanții vor depune vadiu de 10%.

Condițiunile se pot vedea în biroul primăriei.

Aradul-nou, la 22 Iulie 1929.

Președinte: Seretar:
Friedrich. Rațiu.

PRIMĂRIA

com. Peregul-Mare.

Nr. 668 | 929.

Publicațiu.

Primăria comunei: Peregul-Mare, ține licitație publică pe ziua de: 5, Septembrie, 1929, în caz că licitația va rămâne fără rezultat, a doar licitație se va ține în ziua de 30, Septembrie tot la aceeași oare cu următoarele:

1. La oara 10, a. m. Darea în întreprindere pentru lucrările de reparare a locuinței notariale, conform devizului aprobat de către Serviciul Tehnic al Județului cu sumă de 50.000. Lei.

2. La oara 11 $\frac{1}{2}$, pentru furnizarea alor 4, vagoane lemn tară, uscate, clasa: I-a ab gara Pecica.

Licităția să va ține în conformitate cu L. C. P.

Ofertele să vor înainta primăriei închise și sigilate.

Vadiul de 5% după suma oferită se va depune în numărul sau în efecte garantate de Stat la caseria comunei.

Condițiunile se pot vedea zilnic între oarele oficioase în biroul notarului.

20. Iulie 1929.

Palatul Cultural, Pentru Biblioteca Arad

Tiparul Tipograf: Arad, Arad.

